

Udskriftsdato: 21. december 2025

AFG nr 9673 af 31/05/2022 (Gældende)

Kreditforsikringsaftale mellem forsikringsselskab og pengeinstitut med pengeinstitutts kunder som forsikrede.

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 22-0169578

Kreditforsikringsaftale mellem forsikringsselskab og pengeinstitut med pengeinstitutts kunder som forsikrede.

Skatterådet fandt bl.a., at den i sagen omhandlede kreditforsikringsaftale skulle anses for ét samlet produkt, for hvilket beskatning skulle ske efter statsskatteloven og ikke pensionsbeskatningsloven. Videre fandt Skatterådet bl.a., at kunden ikke var skattepligtig af de løbende forsikringsudbetalinger, allerede fordi kunden ikke havde et retskrav som sådan på de pågældende betalinger. Reduktion af kundens restgæld som følge af forsikringsbetalingerne kunne endvidere ikke anses for en skattepligtig gældseftergivelse for kunden. Derudover bekræftede Skatterådet bl.a., at banken ville være skattepligtig af den del af forsikringsbetalingerne, der vedrørte betaling af renter og bidrag, mens banken ikke ville være skattepligtig af afdragsbetalingerne som sådan.

Skatterådsmøde 31. maj 2022 - SKM2022. 291. SR

Spørgsmål

1. Kan Skatterådet bekræfte, at en forsikringsudbetaling fra til Kreditor ikke vil medføre skattepligt for kunden efter pensionsbeskatningsloven eller statsskattelovens § 4 i den nedenfor nærmere beskrevne kreditorforsikring?
2. Kan Skatterådet bekræfte, at kunden ikke vil have fradrag for indbetaling af gebyr i forbindelse med tilmelding til den nedenfor nærmere beskrevne kreditorforsikring?
3. Kan Skatterådet bekræfte, at en forsikringsudbetaling fra Forsikringsselskabet til Kreditor ikke vil medføre underskudsbegrænsning af kunden i den nedenfor nærmere beskrevne kreditorforsikring?
4. Kan Skatterådet bekræfte, at gratis tilmelding til den nedenfor nærmere beskrevne kreditorforsikring i en periode på op til et år ikke vil medføre skattepligt for kunden?
5. Kan Skatterådet bekræfte, at en reduktion af kundens restgæld på et realkredit-/banklån hos Kreditor i forbindelse med Forsikringsselskabet's forsikringsudbetaling til Kreditor ikke vil medføre skattepligt for kunden i den nedenfor nærmere beskrevne kreditorforsikring?
6. Kan Skatterådet bekræfte, at Kreditor vil være skattepligtig af den del af udbetalingerne fra Forsikringsselskabet i den nedenfor nærmere beskrevne kreditorforsikring, der vedrører renter og/eller bidrag på låntagers lån i Kreditor?
7. Kan Skatterådet bekræfte, at Kreditor i den nedenfor nærmere beskrevne kreditorforsikring vil have skattefradrag for præmiebetaling til Forsikringsselskabet?
8. Kan Skatterådet bekræfte, at Kreditor ikke vil være skattepligtig af den del af udbetalingerne fra Forsikringsselskabet i den nedenfor nærmere beskrevne kreditorforsikring, der vedrører hovedstolen på kundens lån i Kreditor?

Svar

1. Ja
2. Ja
3. Afvisning
4. Ja
5. Ja
6. Ja
7. Ja
8. Ja, se dog begrundelse og indstilling.

Beskrivelse af de faktiske forhold

Om Forsikringsselskabet

Forsikringsselskabet er [...] skattepligtigt efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1. [...]

Om den påtænkte kreditorforsikring

Forsikringsselskabet påtænker at udbyde en kreditorforsikring (lånesikring), hvor kunden kan opnå dækning i følgende tre scenarier (forsikringsbegivenheden):

- Midlertidig uarbejdsdygtighed
- Plejeorlov
- Arbejdsløshedsdækning

Forsikringsselskabet påtænker således at indgå en forsikringsaftale med et dansk pengeinstitut samt det hermed koncernforbundne realkreditinstitut (herefter "Kreditor") i form af en gruppeforsikring. Denne gruppeforsikring vil omfatte flere forskellige forsikringsdækninger, hvor den påtænkte kreditorforsikring vil indgå som en del af den samlede gruppeforsikring. Gruppeforsikringsaftalen mellem Kreditor og Forsikringsselskabet vil kun dække Kreditors kunder som forsikrede, hvis den enkelte kunde indgår en aftale herom med Kreditor. Hvis kunden indgår en sådan aftale med Kreditor, vil kunden blive tilmeldt under gruppeforsikringen (som forsikret og gruppemedlem), og kunden vil opnå dækning i det omfang, det følger af forsikringsbetingelserne for kreditorforsikringen.

Det påtænkte aftalegrundlag vil afspejle, at der er tale om en gruppeforsikring, hvor Kreditor tilbyder sine kunder (de forsikrede) dækning af deres løbende ydelser på realkredit og banklån i tilfælde af forsikringsbegivenhedens indtræden, dvs. kundens ufrivillige arbejdsløshed, midlertidige uarbejdsdygtighed eller plejeorlov.

Kreditor vil være et selskab, der driver udlånsvirksomhed, og der vil være identitet mellem långiver i forhold til den enkelte kunde og Kreditor. Ud over at opretholde gruppeforsikringen vil Kreditor dog ikke have nogen rolle i øvrigt over for kunderne i henhold til forsikringsaftalen, idet al kommunikation vedrørende ændring eller ophør af forsikringen, enhver skadebehandling samt al kundeservice i øvrigt vil blive varetaget af Forsikringsselskabet.

Idet Kreditor som beskrevet ovenfor vil indgå aftalen om gruppeforsikring med Forsikringsselskabet som forsikringsgiver, vil Kreditor være forsikringstager, ligesom Kreditor vil være ejer af forsikringen. Kreditor vil derfor have ret til at disponere over gruppeforsikringen, herunder f.eks. at opsig gruppeforsikringen i henhold til forsikringsbetingelserne. Kunden vil således ikke være part i aftalen om gruppeforsikring mellem Forsikringsselskabet og Kreditor, idet kunden alene vil indgå aftale med Kreditor om tilmelding under gruppeforsikringen. Kunden vil i øvrigt have ret til at opsig adgangen til forsikringsdækning under gruppeforsikringen, jf. forsikringsaftalelovens § 34. Kunden vil være den forsikrede, da det er kundens midlertidige uarbejdsdygtighed, plejeorlov eller ufrivillige arbejdsløshed, der vil være dækket af gruppeforsikringen.

I tilfælde af Kreditors opsigelse af forsikringsaftalen vil hele gruppeforsikringen bortfalde, og de af Kreditors kunder, der er tilmeldt gruppeforsikringen, vil ikke længere være forsikrede. Det er alene kunder hos Kreditor, som vil kunne aftale med Kreditor at blive dækket af kreditorforsikringen, ligesom en kundes dækning i henhold til kreditorforsikringen automatisk vil ophøre, hvis kunden ophører med at være kunde hos Kreditor.

Kunden vil i alle tilfælde være en fysisk person med et dansk CPR-nummer og bopæl i Danmark som tilmelder sig kreditorforsikring hos Kreditor i privat regi. Kunden vil således ikke kunne blive tilmeldt kreditorforsikringen som led i et erhvervsmæssigt forhold.

Forsikringsbegivenheden (dvs. midlertidig uarbejdsdygtighed, plejeorlov og ufrivillig arbejdsløshed) vil efter det påtænkte indtræde i følgende tilfælde:

- Hvis kunden grundet sygdom eller ulykke midlertidigt mister sin erhvervsevne og derved bliver berettiget til at modtage sygedagpenge på ikke mindre end 80 pct. af den maksimale til enhver tid gældende dagpengesats.
- Hvis kunden søger og bliver bevilliget plejeorlov iht. servicelovens §§118-119
- Hvis kundens faste ansættelsesforhold ophører på grund af omstrukturering eller arbejdsmangel eller hvis kundens arbejdsgivers virksomhed helt eller delvist nedlægges, eller kundens faste ansættelsesforhold ophører som følge af andre årsager, som kunden ikke har indflydelse på. Hvis kunden er selvstændig erhvervsdrivende, vil endvidere blive dækket arbejdsløshed, såfremt omstændighederne berettiger til at kunne modtage arbejdsløshedsdagpenge. Det vil her være en betingelse, at kunden er tilmeldt som aktivt jobsøgende ved et jobcenter, står til rådighed for arbejdsmarkedet og får bevilget udbetaling fra en dansk a-kasse eller tilsvarende offentlig ydelse i henhold til de regler, som aktuelt gælder.

En afdækning af kundernes risiko på realkredit-/banklån vil reducere Kreditors egen kreditrisiko på egne låneengagementer med kunderne. Kreditorforsikringen forventes at blive et produkt, som Kreditor vil benytte som led i den almindelige kundepleje og -fastholdelse.

Kreditor vil betale en præmie til Forsikringsselskabet for at opretholde gruppeforsikringen, og de kunder, der tilmelder sig gruppeforsikringen, vil betale et gebyr til Kreditor for at deltage i gruppeforsikringen. Det påtænkes imidlertid at tilbyde udvalgte kunder hos Kreditor en periode uden betaling af gebyr til Kreditor, i hvilken periode Kreditor dog fortsat vil betale præmie til Forsikringsselskabet. Formålet hermed er at tilskynde kunderne til at tilmelde sig gruppeforsikringen og ordningen vil således have karakter af en introduktionsrabat til udvalgte kunder.

Det kan både være Kreditor og Forsikringsselskabet, der står for opkrævningen af gebyret hos kunderne. Hvis Forsikringsselskabet står for gebyropkrævningen hos kunderne på vegne af Kreditor (hvilket i givet fald alene vil ske af administrative årsager), vil Forsikringsselskabet udbetale differencen mellem præmien og gebyret til Kreditor. Kundens gebyrbetaling vil blive beregnet som en procentdel af den til enhver tid værende låneydelse (beregnet på månedlig basis) på kundens realkredit-/banklån.

Gebyret der opkræves af kunden for deltagelse i gruppeforsikringen, vil svare til den forsikringspræmie som Kreditor betaler til Forsikringsselskabet for opretholdelse af gruppeforsikringen med tillæg af et provisionshonorar til Kreditor for formidling af aftalen m.v.

Hvis forsikringsbegivenheden indtræder, vil låneydelserne på kundens privatlån blive dækket af gruppeforsikringen, og der vil ske udbetaling af forsikringssummen (låneydelserne) direkte fra Forsikringsselskabet til Kreditor, således at Forsikringsselskabet dækker kundens betalingsforpligtelser på realkredit-/banklånet, så længe forsikringsbegivenheden er til stede. Der vil ikke kunne ske udbetaling direkte fra Forsikringsselskabet til kunden i forhold til kreditorforsikringen.

Alle låneydelserne vil blive udbetalt i danske kroner (DKK).

Maksimumbeløbet og -perioden på Forsikringsselskabet' udbetaling på til Kreditor kreditorforsikringen vil ikke kunne overstige Kreditors krav mod kunden (inkl. renter m.v.). I tilfælde af forsikringsbegivenhedens indtræden vil Forsikringsselskabet' udbetaling til Kreditor reducere kundens restgæld overfor Kreditor, idet kunden vil blive tilsvarende frigjort for betalingsforpligtelsen overfor Kreditor, og Forsikringsselskabet vil ikke have regres imod kunden.

Det skal for en god ordens skyld bemærkes, at kunden vil blive orienteret om, at påløbne renter i perioden med udbetaling fra Forsikringsselskabet til Kreditor ikke vil være fradragsberettiget for kunden, hvilket vil blive indberettet af Kreditor til Skattestyrelsen.

Formålet med nærværende ansøgning om bindende svar er at opnå sikkerhed for en række skattemæssige aspekter af den påtænkte kreditorforsikring.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Ad spørgsmål 1

Det er vores opfattelse, at en forsikringsudbetaling fra Forsikringsselskabet til Kreditor ikke vil medføre skattepligt for kunden i den ovenfor beskrevne kreditorforsikring, herunder i medfør af kursgevinstloven.

Indledningsvis skal den skattemæssige kvalifikation af den påtænkte kreditorforsikring vurderes.

Statsskattelovens almindelige bestemmelser finder anvendelse på betaling af forsikringspræmie samt modtagelse af forsikrings- og erstatningssummer, i det omfang pensionsbeskatningslovens § 49 eller andre særbestemmelser i skattelovgivningen ikke finder anvendelse, jf. herved SKM2018. 80. SR.

Efter pensionsbeskatningslovens § 49, stk. 1, 1. pkt., kan den forsikrede ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage udgifter til arbejdsløshedsforsikring. Udbetalinger fra arbejdsløshedsforsikring medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. pensionsbeskatningslovens § 49, stk. 2.

Skatterådet fandt i SKM2018. 80. SR, at pensionsbeskatningslovens § 49 fandt anvendelse, og dermed ikke statsskattelovens regler. Afgørelsen omhandlede den skattemæssige behandling af forsikringsudbetalinger fra et forsikringsselskab til en kreditor, der drev udlånsvirksomhed, når forsikringsudbetalingerne skete som følge af debitorens ufrivillige arbejdsløshed. Det springende punkt i afgørelsen var, at forsikringstager - en bank, der afregnede forsikringspræmien overfor et forsikringsselskab - ifølge Skatterådet ikke kunne anses for ejer af den pågældende arbejdsløshedsforsikring. Skatterådet fandt derimod, at det var bankens kunde - som også var den forsikrede - der rent skattemæssigt skulle anses for ejer af forsikringen, hvorved forsikringen skulle vurderes efter pensionsbeskatningslovens § 49. Der var her tale om en ren arbejdsløshedsforsikring, dvs. hvor forsikringsbegivenheden alene var den forsikredes arbejdsløshed.

Pensionsbeskatningslovens § 49 gælder imidlertid kun egentlige arbejdsløshedsforsikringer, dvs. arbejdsløshedsforsikringer, hvor forsikringsbegivenheden er arbejdsløshed, og alene arbejdsløshed. Er der tale om en forsikring, der udover arbejdsløshed tillige omfatter andre forsikringsbegivenheder, som f.eks. midlertidig uarbejdsdygtighed og plejeorlov, kan der skatteretligt ikke ske opdeling af forsikringen i en arbejdsløshedsforsikring og en anden forsikring, idet forsikringen i stedet skal anses for et samlet forsikringsprodukt. Se hertil SKM2012. 123. SR, hvor Skatterådet udtalte at "... forsikringen [kan] ikke opdeles til brug for en skattemæssig vurdering, men skal i stedet vurderes ud fra det samlede forsikringsprodukt".

Se tilsvarende Skatterådets afgørelse i SKM2016. 256. SR og ligningsrådets afgørelse i TfS 1992.495, hvori Skatterådet hhv. Ligningsrådet anså lignende forsikringsprodukter som kombinerede produkter, der følgelig skulle behandles efter statsskattelovens regler.

Det fremgår ligeledes af Skattestyrelsens Juridiske Vejledning, C. A. 10.4.3.6, at forbrugslånsforsikringer, "...der går ud på at yde långiver forsikringsdækning mod tab i låneforhold i tilfælde af låntagers død, invaliditet [og] ufrivillige arbejdsløshed [...] skal behandles efter reglerne i statsskatteloven".

Allerede fordi den af Forsikringsselskabet påtænkte kreditorforsikring vil omfatte en flerhed af forsikringsbegivenheder, dvs. både arbejdsløshed, midlertidig uarbejdsdygtighed og plejeorlov, kan forsikringen ikke kvalificeres som en arbejdsløshedsforsikring i pensionsbeskatningslovens § 49' forstand. Det er vores opfattelse, at der ikke er andre særbestemmelser i skattelovgivningen der finder anvendelse.

Det er som følge heraf statsskattelovens almindelige bestemmelser, der finder anvendelse, når den skattemæssige behandling af den påtænkte kreditorforsikring skal vurderes.

Efter statsskatteloven gælder, at forsikrings- og erstatningssummer principielt skal behandles på samme måde som den indtægt, de træder i stedet for. Hvis en forsikringstager kan fradrage betaling af forsikringspræmien, vil udbetalingen på forsikringen tilsvarende typisk være skatterelevant. Omvendt gælder, at hvis der ikke er fradrag for forsikringspræmien, vil en udbetaling på forsikringen som udgangspunkt heller ikke medføre skattepligt. Eftersom den af Forsikringsselskabet udbudte kreditorforsikring ikke er en egentlig arbejdsløshedsforsikring, jf. ovenfor, vil kunden der tilmelder sig gruppeforsikringen som privatperson efter vores opfattelse ikke have fradrag for betalingen, jf. herved spørgsmål 2. Som følge heraf vil kunden ligeledes ikke være skattepligtig af betalingsdækningen, dvs. Forsikringsselskabet' betaling af låneydelserne til Kreditor i den periode, hvor forsikringsbegivenheden er til stede. Dette gælder efter vores opfattelse også skattepligt efter kursgevinstloven. Der vil således være symmetri i den skattemæssige behandling af forsikringen.

Se i tråd hermed TfS 1992, 495, hvor Ligningsrådet fandt, at en låntager var skattefri af en udbetaling fra en forbrugslånsforsikring. Der var i sagen tale om en forsikring, der dækkede ydelser på låntagers (forsikredes) lån hos et pengeinstitut (långiver og ejer/forsikringstager) i tilfælde af låntagers ufrivillige arbejdsløshed m.v. I sagen udtalte Ligningsrådet følgende:

"...låntager vil ikke være indkomstskattepligtig af »gældseftergivelsen«, der forudsætningsvis sker i samme omfang, som långiver får udbetalt forsikringssummer fra tegnede forsikringer..."

Spørgsmål 1 skal derfor besvares med "Ja".

Ad spørgsmål 2

Det er vores opfattelse, at kunden ikke vil have fradrag for indbetaling af gebyr til Kreditor i forbindelse med tilmelding til den ovenfor nærmere beskrevne kreditorforsikring, eftersom kreditorforsikringen ikke er en egentlig arbejdsløshedsforsikring, jf. begrundelsen ovenfor til Spørgsmål 1.

Spørgsmål 2 skal derfor besvares med "Ja".

Ad spørgsmål 3

Det er vores opfattelse, at der ikke i skattelovgivningen er hjemmel til, at forsikringsbegivenhedens indtræden, og den deraf følgende forsikringsudbetaling fra Forsikringsselskabet til Kreditor vil medføre underskudsbegrænsning for kunden.

Spørgsmål 3 skal derfor besvares med "Ja".

Ad spørgsmål 4

Det er vores opfattelse, at en gratis tilmelding til den påtænkte kreditorforsikring, som beskrevet ovenfor, i en periode på op til et år ikke vil medføre skattepligt for kunden.

Vi finder, at en sådan gratis tilmelding såvel kommercielt og skattemæssigt må anses for at udgøre en introduktionsrabat. Efter fast skattepraksis udgør en sådan rabat ikke en skattepligtig fordel for den private kunde.

Vi henviser til Skatterådets afgørelse i SKM2007. 377. SR, der omhandlede den skattemæssige behandling af rabatter fra et andelsselskab inden for energisektoren. Skatterådet fandt, at rabatterne var skattefri for private forbrugere.

Vi henviser endvidere til Skatterådets afgørelse i SKM2010. 348. SR, hvor Skatterådet fandt, at en provision for kundens egne køb måtte betragtes som en rabat, der var skattefri for kunden.

Spørgsmål 4 skal derfor besvares med "Ja".

Ad spørgsmål 5

Det er vores opfattelse, at en reduktion af kundens restgæld på realkredit-/banklånet hos Kreditor i forbindelse med Forsikringsselskabet' forsikringsudbetaling til Kreditor ikke vil medføre skattepligt for kunden.

Vi henviser i den hele til den under spørgsmål 1 og Spørgsmål 3 anførte argumentation og citerede skattepraksis.

Vi henviser endvidere til følgende passus i Skattestyrelsens juridiske vejledning C. A. 10.4.3.11:

"Når stormagasinet nedskriver gæld i samme omfang, som det får udbetalt forsikringssummer fra de tegnede forsikringer, berøres kontokundens skattepligtige indkomst ikke heraf."

Det må lægges til grund, at skattepligt i forbindelse med reduktion af en restgæld er betinget af, at der foreligger en retlig forpligtelse til at betale gælden for kunden. Da der ikke vil påhvile kunden en retlig forpligtelse til at betale de af kreditorforsikringen dækkede ydelser til Kreditor, kan reduktion af kundens restgæld i forbindelse med Forsikringsselskabet' løbende betaling af ydelserne til Kreditor ikke være skattepligtige for kunden.

Se i tillæg hertil Skatterådets bindende svar TfS 2016, 336 SR, hvor Skatterådet fandt, at en præmiefritagelse som følge af ufrivillig arbejdsløshed var skattefri for spørgers privatkunder samt at kunden var skattefri af den præmie, som forsikringsselskabet finansierede for kunden under ordningen.

Nedskrivningen af kundens restgæld som følge af forsikringsselskabets betaling til banken udgør ikke en gældseftergivelse. En gældseftergivelse er af natur ensidig, idet kreditor derved ensidigt reducerer sin fordring på debitor. Det vil ikke ske i dette tilfælde, hvor banken alene vil reducere sin fordring på kunden, hvis forsikringsselskabet betaler ydelsen i stedet for kunden. Hvis banken ikke får fuld dækning for de enkelte betalinger, vil banken selvsagt ikke reducere sin fordring på kunden. En gældseftergivelse er også forbundet med et (kurs-)tab for kreditor. I det beskrevne scenarie får banken fuld dækning for sin fordring på kunden via forsikringsselskabets betaling heraf. Der vil derfor ikke foreligge en gældseftergivelse. Kunden vil via den løbende præmiebetaling have betalt for den risikoafdækning, som enhver forsikring indebærer.

Se i tråd hermed TfS 1992, 495, hvor det klart var forudsat, at beskatning efter kursgevinstloven ikke kunne komme på tale, da afgørelsen fastslog, at beskatningsspørgsmålet alene skulle løses efter statsskatteovens regler. Vi henviser endvidere til SKM2018. 80. SR, hvor følgende fremgår af præmisserne:

"Spørgeren vil foretage udbetalingen på vegne af kunden i henhold til de gældende betalingsbetingelser mellem kunden og dennes kreditor, og spørgerens udbetaling til kundens kreditor vil reducere kundens

restgæld på lånet tilsvarende. Kunden bliver således ikke frigjort fra sin gæld til kreditor i større omfang end de udbetalte forsikringsydelse fra spørgeren til kreditor, og der foreligger derfor ikke en eftergivelse af gæld fra kreditor til kunden i medfør af kursgevinstlovens § 21, stk. 1... Derfor kan spørgerens betaling af kundens gæld herefter sidestilles med kundens egen betaling af gælden til kreditor."

I vores øjne er der tale om, at kunden (privatpersonen) forsikrer sig mod forudsætningsvis reduceret betalingsevne overfor banken i en række scenarier, og at forsikringsselskabet - hvis uheldet er ude - dækker kundens betalinger over for banken/realkreditinstituttet. Dette adskiller sig ikke fra andre forsikringsprodukter. Vi bemærker afslutningsvis, at forsikringsselskabets dækning af en række betalinger til banken ikke er skattepligtig efter statsskatteloven for kunden og således ej heller kan anses for at udgøre en skattepligtig løbende ydelse for kunden.

Spørgsmål 5 skal derfor besvares med "Ja".

Ad spørgsmål 6

I henhold til kreditorforsikringsaftalen vil udbetalingen fra Forsikringsselskabet til Kreditor i tilfælde af forsikringsbegivenhedens indtræden bestå af to elementer; et rente- og/eller bidragsselement samt et hovedstolselement.

Hvis forsikringsbegivenheden ikke var indtrådt, ville den del af betalingerne fra kunden der kan henføres til renter og/eller realkreditydelse, og som Kreditor er berettiget til i henhold til låneaftalen med kunden, være skattepligtig indtægt for Kreditor, jf. statsskattelovens § 4.

Der er således i dette tilfælde tale om erstatning for en skattepligtig indtægt.

På den baggrund er det vores opfattelse, at Kreditor vil være skattepligtig af udbetalingerne fra Forsikringsselskabet i forbindelse med forsikringsbegivenhedens indtræden, i det omfang udbetalingerne vedrører renter og/eller bidragsydelse, jf. statsskattelovens § 4.

Det fremgår af Den Juridiske Vejledning-2021, C. C. 2.1.6, at hvis erstatningen dækker en mistet skattepligtig indtægt, skal erstatningen medregnes til indkomsten.

Der foreligger en række afgørelser der omhandler driftstabserstatning, herunder bl.a. Vestre Landsrets dom af 1. februar 1991 - offentliggjort som TfS 1991.86 - vedrørende udbetalingen af en brandskadeerstatning og driftstabserstatning som følge af brandskade på modtagerens driftsbygninger. Brandskaderne var i sagen så omfattende at produktionen måtte ophøre. Landsretten fandt at driftstabsforsikringen udgjorde et surrogat for den løbende nettoindtjening ved virksomheden i den periode, hvor produktionen på grund af branden måtte ophøre, og at der ikke var hjemmel til at henføre beløbet eller en del heraf til ejendommens aktiver. Forsikringssummen var således skattepligtig for modtageren.

Vi skal herudover også henvise til TfS 1991.378 HRD og SKM2008. 622. ØLR.

Det er vores opfattelse at kreditforsikringsordningen som beskrevet ovenfor skal behandles på samme måde som en driftstabserstatning, jf. de citerede afgørelser ovenfor.

Spørgsmål 6 skal derfor besvares med "Ja".

Ad Spørgsmål 7

Det er vores opfattelse, at Kreditor vil have fradrag for præmiebetalingen til Forsikringsselskabet i den beskrevne kreditorforsikring, idet betalingen må kvalificeres som en fradragsberettiget driftsomkostning, jf. statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a.

Vi bemærker, at Kreditor er skattepligtig af kundens gebyrbetalinger, og at Kreditors præmiebetaling til Forsikringsselskabet således vil medgå til at oppebære skattepligtige indtægter. Kreditor skal alene beskattes af sin nettoindkomst, hvorfor Kreditor også af den årsag vil have fradrag for betalingen af forsikringspræmien til Forsikringsselskabet.

Spørgsmål 7 skal derfor besvares med "Ja".

Ad Spørgsmål 8

I henhold til kreditorforsikringsaftalen vil udbetalingen fra Forsikringsselskabet til Kreditor i tilfælde af forsikringsbegivenhedens indtræden bestå af to elementer; et rente- og/eller bidragsselement samt et hovedstolelement. Det er vores opfattelse, at den del af udbetalingen der vedrører tilbagebetaling af hovedstolen, ikke vil være skattepligtig for Kreditor.

Spørgsmål 8 skal derfor besvares med "Ja".

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at en forsikringsudbetaling fra Forsikringsselskabet til Kreditor ikke vil medføre skattepligt for kunden efter pensionsbeskatningsloven eller statsskattelovens § 4 i den nedenfor nærmere beskrevne kreditorforsikring.

Begrundelse

Det er spørgsmålet, om den pågældende kreditforsikringsordning, der er sammensat af forsikringer vedrørende midlertidig uarbejdsdygtighed, plejeorlov og arbejdsløshedsdækning, er omfattet af bestemmelserne i pensionsbeskatningsloven, eller om beskatningen af forsikringsudbetalinger eventuelt skal ske efter de generelle regler i statsskatteloven.

Det fremgår af pensionsbeskatningslovens § 49, stk. 2, at udbetalinger fra arbejdsløshedsforsikringer medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Af pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1, nr. 5, fremgår, der ikke sker beskatning i forbindelse med udbetalinger fra syge- og ulykkesforsikringer, der ejes af den forsikrede, jf. pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 4. Forsikringer vedrørende plejeorlov ses ikke at være omfattet af pensionsbeskatningslovens bestemmelser.

Syge- og ulykkesforsikring omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1, nr. 5, omfatter bl.a. erhvervsudygtighedsforsikringer som følge af ulykke eller sygdom, der rammer forsikringsdeltageren selv. Det er dog en betingelse, at der er identitet mellem ejeren af forsikringen og den forsikrede i pensionsbeskatningslovens forstand, se TfS 1992, 495 LR, hvilket ifølge Spørgeren ikke er opfyldt i det foreliggende tilfælde.

I relation til arbejdsløshedsforsikringer bemærkes det, at forsikringsaftalen er indgået mellem Spørgeren som forsikringsgiver og pengeinstitut/real kreditinstitut (herefter Kreditor) som forsikringstager, mens kunden er den forsikrede (herefter kunden), jf. forsikringsaftalelovens § 2. Der ses ikke at være et krav i pensionsbeskatningslovens § 49 om, at der er identitet mellem den forsikrede og forsikringstageren for at være omfattet af bestemmelsen, se herunder SKM2018. 80. SR.

Arbejdsløshedsforsikringer udbydes typisk af arbejdsløshedskasser i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring. Arbejdsløshedsforsikringer kan også udbydes af forsikringsselskaber, der er godkendt efter lov om finansiel virksomhed. Spørgeren er et sådant godkendt forsikringsselskab.

Begrebet arbejdsløshedsforsikring er ikke defineret i lovbestemmelsen eller forarbejderne til pensionsbeskatningslovens § 49, og der er ikke nogen formkrav til den pågældende forsikring. Der skal derimod foretages en konkret vurdering af, om en givne forsikring kan anses for omfattet af pensionsbeskatningslovens § 49.

I SKM2014. 643. SR blev en kreditforsikringsaftale, der skulle sikre, at den forsikrede fortsat kunne betale sit lån til långiver i tilfælde af ufrivillig arbejdsløshed anset for omfattet af pensionsbeskatningslovens § 49. Se tilsvarende SKM2018. 80. SR.

Den omhandlede kreditforsikringsordning omfatter såvel elementer af en erhvervsudygtighedsforsikring og en arbejdsløshedsforsikring, der hver for sig potentielt kunne være omfattet af reglerne i pensionsbeskatningsloven. Der er imidlertid som nævnt tale om et sammensat produkt, der udover erhvervsudygtighed og arbejdsløshed tillige omfatter plejeorlov.

Skatterådet har i SKM2012. 123. SR taget stilling til et forsikringsprodukt, der omfattede såvel arbejdsløshedsforsikring som syge- og ulykkesforsikring. Skatterådet fandt, at det pågældende forsikringsprodukt skulle vurderes som ét samlet produkt, og at beskatning skulle ske efter reglerne i statsskatteloven. Se endvidere SKM2016. 256. SR og TfS 1992, 495 LR.

Skattestyrelsen er på baggrund heraf af den opfattelse, at kreditforsikringsaftalen i den foreliggende sag tillige skal ses som ét samlet produkt, således at der ikke skal ske beskatning efter pensionsbeskatningslovens §§ 49 eller 53. Med hensyn til beskatning efter reglerne i statsskatteloven bemærker Skattestyrelsen, at Skatterådet i SKM2014. 643. SR fandt, at låntager (den forsikrede) ikke var skattepligtig af de løbende forsikringsydelse efter statsskattelovens § 4, i det tilfælde hvor långiver (pengeinstituttet) som forsikringstager tegnede de individuelle forsikringer hos forsikringsselskabet med låntager som den forsikrede, og hvor låntager ikke havde et retskrav på forsikringsydelsen overfor forsikringsselskabet.

Af begrundelsen for afgørelsen fremgår nærmere:

"Det er oplyst, at långiver tegner de individuelle forsikringer hos forsikringsselskabet med låntagerne som de forsikrede. Långiver er således forsikringstager og ejer af forsikringen. Det lægges til grund for SKATs besvarelse, at forsikringspræmien indbetales af långiver til forsikringsselskabet, og at forsikringsselskabet betaler forsikringsydelse direkte til långiver ved forsikringsbegivenhedens indtræden, og at låntager ikke har et retskrav på forsikringsudbetalingen overfor forsikringsselskabet. Det lægges endvidere til grund for besvarelsen, at långiver herefter giver låntager gældseftergivelse for den låneydelse som forsikringsydelsen dækker og at låntagers betaling for at være dækket af forsikringen består af et særskilt ikke fradragsberettiget forsikringsgebyr, som betales til långiver.

I nærværende sag har låntager ikke et retskrav på forsikringsudbetalingen, idet denne tilhører långiver som forsikringstager. Nærværende sag er derfor ikke på dette punkt sammenlignelig med afgørelserne refereret i SKM2012. 123. SR og

SKM2012. 94. SR, hvor forsikringsudbetalingerne blev anset som en skattepligtig løbende ydelse, der træder i stedet for en lønindkomst, jf. statsskattelovens § 4.

I nærværende sag består aftalen mellem låntager og långiver i, at låntager mod at betale et særskilt ikke fradragsberettiget forsikringsgebyr opnår gældseftergivelse for låneydelse i perioder med ledighed, idet låneydelsen bliver betalt af forsikringsselskabet. Denne aftale må forventes at give overskud for långiver. Der er derved henset til, at forholdet mellem låntager og långiver ikke er omfattet af ligningslovens § 2, og at der ikke foreligger et gavemiljø mellem låntager og långiver.

Det er SKATs opfattelse, at forholdet i nærværende sag er svarende til praksis beskrevet i afgørelserne SKM2012. 644, TfS1992. 495. LR og TfS1984. 410. LR., hvor udbetaling af forsikringsydelse til "forretninger" ikke var skattepligtig for kunderne. Det er således SKATs opfattelse, at låntager ikke er skattepligtig efter statsskattelovens § 4 af forsikringsydelse, hvis långiver tegner de individuelle forsikringer hos forsikringsselskabet med låntager som den forsikrede. [...]

Tilsvarende må anses at være tilfældet i nærværende sag, hvor Kreditor som forsikringstager tegner de individuelle forsikringer hos forsikringsselskabet med låntager (kunden) som den forsikrede. Det er Kreditor, der betaler forsikringspræmien, der sker udbetaling af forsikringssummen fra forsikringsselskabet til Kreditor, hvis forsikringsbegivenheden indtræder. Der kan omvendt ikke ske en udbetaling direkte fra forsikringsselskabet til kunden.

Kreditor modtager således forsikringsydelsen direkte fra forsikringsselskabet og nedsætter til gengæld kundens gæld og rentebetalinger mv. svarende til de løbende betalinger på de pågældende lån. Det er således i den foreliggende situation långiver (Kreditor), som har krav på forsikringsudbetalingen og ikke den forsikrede (kunden). Eftersom kunden ikke har noget retskrav på forsikringsudbetalingerne overfor forsikringsselskabet, er den pågældende ej heller skattepligtig af de løbende udbetalinger fra forsikringsselskabet efter statsskattelovens § 4, se SKM2014. 643. SR.

Det indstilles på denne baggrund, at spørgsmålet besvares bekræftende.

Med hensyn til hvorvidt der er tale om skattepligt efter kursgevinstloven, henvises til spørgsmål 5.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Ja".

Spørgsmål 2

Det ønskes bekræftet, at kunden ikke vil have fradrag for indbetaling af gebyr i forbindelse med tilmelding til den nedenfor nærmere beskrevne kreditorforsikring.

Begrundelse

Skattestyrelsen er af den opfattelse, se ovenfor i begrundelsen til spørgsmål 1, at det pågældende forsikringsinstrument ikke er omfattet af reglerne i pensionsbeskatningsloven. Dette indebærer, at fradragsretten for udgifter skal vurderes efter bestemmelsen i statsskattelovens § 6, stk. 1.

Der er ikke tale om en driftsomkostning allerede derved, at udgiftsafholdelsen til kreditforsikring af private lån ikke er medgået til indkomstskabende aktivitet for den forsikrede. Der er heller ikke tale om renteudgifter, ordinære afskrivninger eller vedligeholdelsesudgifter mv.

Af statsskattelovens § 6, stk. 1, litra c, fremgår, at der kan foretages fradrag for: "pensioner og andre byrder, der påhviler et embede." De øvrige dele af bestemmelsen i litra c er ophævet. Der ses ikke at foreligge praksis i relation til den pågældende bestemmelse.

Gebyr i forbindelse med tilmelding til den omhandlede gruppeforsikring kan efter Skattestyrelsens opfattelse ikke anses for omfattet af begrebet pensioner og andre byrder, der påhviler et embede. Der er således fx ikke tale om en ordning, der angår modtagerens ansættelse som lønmodtager, men om en privat forsikring til dækning af udgifter, der vedrører private lån.

Skattestyrelsen er på denne baggrund enig med repræsentanten i, at der ikke er fradragsret for det pågældende gebyr.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 2 besvares med "Ja".

Spørgsmål 3

Det ønskes bekræftet, at en forsikringsudbetaling fra Forsikringsselskabet til Kreditor ikke vil medføre underskudsbegrænsning af kunden i den nedenfor nærmere beskrevne kreditorforsikring.

Begrundelse

Det fremgår af skatteforvaltningslovens § 24, stk. 2, at skatterådet i særlige tilfælde kan afvise at give et bindende svar, hvis andre hensyn taler imod en besvarelse.

Af bemærkningerne skatteforvaltningslovens § 24, jf. lovforslag L110, FT 2004/2005 fremgår, at afvisningsmuligheden i skatteforvaltningslovens § 24, stk. 2, i øvrigt er tænkt anvendt på spørgsmålet om en påtænkt disposition, hvis spørgsmålet er af mere teoretisk karakter.

Landsskatteretten har i SKM2011. 641. LSR fundet, at Skatterådet burde have afvist at besvare et stillet spørgsmål, idet det stillede spørgsmål ansås af en sådan karakter, at en besvarelse heraf ikke ville indebære en skatemæssig stillingtagen til en konkret påtænkt disposition. Spørgsmålet var tværtimod formuleret på en sådan måde, at det alene kunne besvares med en egentlig teoretisk redegørelse af responsumlignende karakter jf. bl.a. formuleringen "efter hvilke principper", ligesom beskrivelsen af dispositionen hverken var præcis eller fyldestgørende.

Nærværende spørgsmål omhandler, hvorvidt en forsikringsudbetaling på grundlag af den omhandlede kreditforsikring vil medføre underskudsbegrænsning for kunden. Reglerne om underskudsbegrænsning for personer findes i personskattelovens §§ 13 og 13 A. Da det imidlertid ikke fremgår af det stillede spørgsmål eller af omstændighederne i øvrigt, hvilken situation i relation til underskudsbegrænsning, der er tale om, vil en fyldestgørende besvarelse af spørgsmålet derfor antage responsumlignende karakter.

På dette grundlag indstiller Skattestyrelsen, at Skatterådet afviser at besvare det pågældende spørgsmål.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 3 besvares med "Afvisning".

Spørgsmål 4

Det ønskes bekræftet, at gratis tilmelding til den nedenfor nærmere beskrevne kreditorforsikring i en periode på op til et år ikke vil medføre skattepligt for kunden.

Begrundelse

Det er spørgsmålet, om gebyrfrihed på kreditforsikringsordningen for visse udvalgte kunder kan anses for en rabat for disse, der ikke udløser beskatning.

Om gebyrbetalingen er det oplyst, at Kreditor (pengeinstituttet) betaler en præmie til forsikringsselskabet, og at den forsikrede betaler et gebyr til Kreditor for at deltage i forsikringsordningen. Den forsikredes gebyrbetaling beregnes på månedlig basis som en procentdel af den til enhver tid værende låneydelse af kundes realkredit og/eller banklån, der er omfattet af forsikringsordningen. Gebyret svarer til den forsikringspræmie, som Kreditor betaler til forsikringsselskabet med tillæg af et provisionshonorar til pengeinstituttet for formidling.

Rabatordningen består af en introduktionsrabat med gebyrfrihed for udvalgte kunder og kan løbe i op til et år. Formålet er at tilskynde kunderne til at tilmelde sig forsikringsordningen.

Det fremgår af statsskattelovens § 4, at som skattepligtige indkomst betragtes den skattepligtiges samlede årsindtægter.

Med hensyn til om der er tale om en skattefri rabat, fremgår det af praksis, at en rabat er en prisreduktion, hvis størrelse er endelig fastsat og køberen bekendt ved hver enkelt køb, se SKM2007. 377. SR og SKM2010. 25. SR. Af SKM2017. 516. SR fremgår tillige, at en rabat vedrørende låneforhold skal være udbetalt på baggrund af et gældforhold mellem partnerne - og ikke et gældsforhold mellem den ene part og tredjemand. Det fremgår således af afgørelsen, at:

"I de nævnte afgørelser var der tale om, at rabatten blev ydet af det selskab, som kunden havde et aftaleforhold/omsætning med. I nærværende sag ønsker Spørger at udbetale "rabat" (Rabatordningen) på baggrund af gældsforholdet med NN og ikke Spørger selv. Allerede af den grund foreligger der ikke en rabat i skattemæssig forstand."

I det konkrete tilfælde er der tale om en prisreduktion i form af gebyrfrihed i relation til et mellemværende mellem den forsikrede og pengeinstituttet, i forbindelse med kundens deltagelse i forsikringsordningen (gruppeforsikringen), som pengeinstituttet udbyder til dets kunder. Gebyrfrihedens størrelse opgøres for hver måned, gebyrfriheden gælder, således at beregningsmodellen er fast, og beløbet er den forsikrede bekendt ved hver gebyrfritagelse.

Det er derfor Skattestyrelsens opfattelse, at der er tale om en sådan rabat, der ikke udløser beskatning for de forsikrede, jf. statsskattelovens § 4, e.c.

Det fratager ikke gebyrfriheden sin karakter af en rabat, at Kreditor/pengeinstituttet fortsat betaler præmie på forsikringsaftalen, idet dette beror på et mellemværende mellem pengeinstituttet og forsikringsselskabet.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 4 besvares med "Ja".

Spørgsmål 5

Det ønskes bekræftet, at en reduktion af kundens restgæld på et realkredit-/banklån hos Kreditor i forbindelse med Forsikringsselskabet' forsikringsudbetaling til Kreditor ikke vil medføre skattepligt for kunden i den nedenfor nærmere beskrevne kreditorforsikring.

Begrundelse

Skattestyrelsen bemærker med henvisning til spørgsmål 1, at hvis en af forsikringsbegivenhederne indtræder, således at der sker en aktivering af forsikringsordningen, vil dette bl.a. indebære en finansiering af den forsikredes afdragsbetalinger på de private lån, hvor Kreditor betales direkte gennem en forsikringsydelse fra forsikringsselskabet.

Det fremgår af reglerne i kursgevinstlovens § 20, at fysiske personer, som hovedregel ikke skal medregne gevinst og tab på gæld ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det er en forudsætning, at personen ikke er næringsdrivende med finansiering. Dog medregnes gevinst bl.a. ved gældseftergivelse i det omfang gælden nedskrives til et lavere beløb end fordringens værdi for kreditor på tidspunktet for gældseftergivelsen, jf. kursgevinstlovens § 21.

Skatterådet fandt i SKM2018. 80. SR, at en reduktion af debtors restgæld i forbindelse med udbetalinger fra en kreditforsikringsaftale ikke var en skattepligtig gælds eftergivelse efter kursgevinstlovens § 21, allerede fordi kunden havde retten til den ubetalte forsikringsydelse fra spørgeren (forsikringsselskabet), og at spørgerens betaling af kundens gæld herefter kunne sidestilles med kundens egen betaling af gælden til kreditor. Det bemærkes, at SKM2018. 80. SR ikke er fuldt sammenlignelig med nærværende sag, idet der i SKM2018. 80. SR bl.a. var tale om en forsikringsordning, der var omfattet af pensionsbeskatningslovens § 49, hvor det er afgørende, om der er tale om en forsikringsordning, som den forsikrede ejer. Argumentationen kan derfor ikke overføres direkte til nærværende sag.

Gælds eftergivelse foreligger, når debitor og kreditor indgår en udtrykkelig aftale om hel eller delvis bortfald af gælden og dermed af betalingsforpligtelsen. Skattestyrelsen er af den opfattelse, at det forhold, at afdrag på gælden finansieres gennem en forsikringsydelse, der træder i stedet for debtors (den forsikrede) direkte betaling, ikke indebærer en skattepligtig gælds eftergivelse for den forsikrede. Pengeinstituttet nedskriver ikke gælden, men modtager afdragsbetaling gennem den gruppeforsikring, som kunden har tilmeldt sig. Der er ikke indgået en aftale mellem debitor og kreditor om bortfald af gælden, og debtors betalingsforpligtelse er som sådan uændret.

Med henvisning til spørgsmål 1, hvor det indstilles, at kunden ikke er skattepligtig af de direkte til kreditor modtagne forsikringsydelser efter statsskattelovens § 4, er det Skattestyrelsens opfattelse, at det forhold, at afdragsbetalingerne på det private lån finansieres gennem forsikringsydelserne, heller ikke indebærer, at der er tale om en skattepligtig gælds eftergivelse for kunden efter reglerne i kursgevinstloven.

Det indstilles derfor, at spørgsmålet besvares med: Ja.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 5 besvares med "Ja".

Spørgsmål 6

Det ønskes bekræftet, at Kreditor vil være skattepligtig af den del af udbetalingerne fra Forsikringsselskabet i den nedenfor nærmere beskrevne kreditorforsikring, der vedrører renter og/eller bidrag på låntagers lån i Kreditor.

Begrundelse

Det bemærkes, at renteindtægter som hovedregel skal beskattes i det indkomstår, hvori de er forfaldet til betaling, og hvor modtageren således har erhvervet endelig ret til rentebeløbet, jf. statsskattelovens § 4, litra e.

Skatteretligt defineres renter som et sædvanligt periodisk vederlag til kreditor, beregnet som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende restgæld for at stille kapital til disposition. Forudsat at bidraget opfylder rentedefinitionen, beskattes bidraget efter det samme regelsæt,

Som sagen foreligger oplyst, er der ikke tale om, at Kreditor/pengeinstituttet, der ikke er den forsikrede, modtager en erstatning, men derimod en rente- og bidragsbetaling, der konkret finansieres gennem den pågældende kreditforsikringsaftale.

Det er Skattestyrelsens opfattelse, at i det omfang der opgøres renter og bidrag, der opfylder rentedefinitionen, så vil indtægter, der oppebæres på dette grundlag være skattepligtig indkomst for pengeinstituttet, uanset om finansieringen sker gennem en forsikringsordning eller på anden vis.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 6 besvares med "Ja".

Spørgsmål 7

Det ønskes bekræftet, at Kreditor i den nedenfor nærmere beskrevne kreditorforsikring vil have skattefradrag for præmiebetaling til Forsikringsselskabet.

Begrundelse

Det fremgår af statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, at driftsomkostninger kan fradrages. For at der skal være tale om en driftsomkostning, skal der foreligge en direkte og umiddelbar forbindelse mellem udgiftsafgørelsen og indkomsterhvervelsen. Der skal endvidere foreligge en aktuel driftsmæssig begrundelse for udgiftsafholdelsen.

Skatterådet fandt i SKM2018. 80 SR, at præmiebetalinger fra forsikringskunder, som banken viderebetalte til forsikringsinstituttet, havde karakter af fradragsberettigede udgifter efter statsskattelovens § 6.

Det er Skattestyrelsens opfattelse, at udgifter til den omhandlede præmiebetaling har den for fradrag fornødne tilknytning til indkomsterhvervelsen, således at der kan godkendes fradrag for udgifterne som en driftsomkostning i henhold til statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a. Der er således tale om en præmiebetaling, der udspringer af kontraktforholdet mellem pengeinstituttet og forsikringsselskabet som betaling for opretholdelse af gruppeforsikringen, og som afholdes som et led i pengeinstituttets indkomsterhvervelse.

Det indstilles derfor, at spørgsmålet besvares bekræftende.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 7 besvares med "Ja".

Spørgsmål 8

Det ønskes bekræftet, at Kreditor ikke vil være skattepligtig af den del af udbetalingerne fra Forsikringsselskabet i den nedenfor nærmere beskrevne kreditorforsikring, der vedrører hovedstolen på kundens lån i Kreditor.

Begrundelse

Der spørges om, hvorvidt pengeinstituttet skal anses for skattepligtig af afdrag på de private lån, når afdragene finansieres gennem den pågældende kreditforsikringsordning.

Skattestyrelsen bemærker, at forsikringsaftalen ikke ændrer på gældsforholdet mellem den forsikrede og Kreditor. Sker afdragsbetalingerne gennem forsikringsordningen, er der for pengeinstituttet alene tale om, at afdragene finansieres gennem en forsikringsordning. Skattestyrelsen bemærker, at afdragsbetalingen følgelig isoleret set skal anses for at træde i stedet for afdrag på en gæld. Der er derfor ikke tale om en indtægt for pengeinstituttet, jf. statsskattelovens § 4.

Skattestyrelsen bemærker dog i forlængelse heraf, at selskabers gevinst på fordringer som udgangspunkt medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. kursgevinstlovens § 3.

Selskaber skal anvende lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer, se kursgevinstlovens § 25, stk. 3. Det gælder dog ikke for bl.a. gældsforhold, der er omfattet af kursgevinstlovens § 25, stk. 7, der omhandler pengeinstitutter og realkreditinstitutters fradrag for nedskrivninger på udlån mv. Eftersom der alt andet lige er tale om fordringer, der ejes af et pengeinstitut eller realkreditinstitut,

og hvor gældsforholdet er omfattet af kursgevinstlovens § 25, stk. 7, skal gevinst og tab opgøres i overensstemmelse hermed, jf. kursgevinstlovens § 25, stk. 3.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 8 besvares med "Ja, se dog begrundelse og indstilling".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens begrundelse og indstilling.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Pensionsbeskatningslovens § 49

Stk. 1. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for den forsikrede kan fradrages udgifter til arbejdsløshedsforsikring, og for seniormedlemmer af en arbejdsløshedskasse kan fradrages udgifter til seniormedlemskabskontingent. Personer, som er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, jf. dog kildeskattelovens §§ 5 A-5 D, kan kun opnå fradrag efter 1. pkt. i indkomst omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1 eller 4, eller i arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge og barselsdagpenge omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 12, og kun i det omfang udgiften efter udenlandske regler ikke kan fradrages ved beskatning i udlandet. 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for personer, som er omfattet af kildeskattelovens § 1, og som anses for hjemmehørende i en fremmed stat, i Grønland eller på Færøerne efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Stk. 2. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes udbetalinger fra arbejdsløshedsforsikring, jf. dog ligningslovens §§ 30 og 31.

Pensionsbeskatningslovens § 53 A

Stk. 1, nr. 5. Reglerne i stk. 2-5 gælder for syge- og ulykkesforsikring, der ejes af den forsikrede,

Stk. 4. Syge- og ulykkesforsikringer som nævnt i stk. 1, nr. 5, og garantiforsikringer eller lignende omfattet af stk. 1, nr. 6, er undtaget fra beskatningen efter stk. 3. Det samme gælder livsforsikringer, der alene kan komme til udbetaling i tilfælde af den forsikredes død, invaliditet eller livstruende sygdom inden forsikringens aftalte udløbstidspunkt, såfremt det aftalte udløbstidspunkt ikke ligger senere end første policedag efter den forsikredes fyldte 80. år.

Statsskatteloven

§ 4. Som skattepligtig indkomst betragtes med de i det følgende fastsatte undtagelser og begrænsninger den skattepligtiges samlede årsindtægter, hvad enten de hidrører her fra landet eller ikke, bestående i penge eller formuegoder af pengeværdi [...]

§ 5 b. Til indkomst henregnes ikke:

[...] udbetaling af livsforsikringer, brandforsikringer og deslige;

Forsikringsaftalelovens § 2

Stk. 1. Ved selskabet forstås i denne lov forsikringsgiveren.

Stk. 2. Ved forsikringstageren forstås den, der med selskabet har sluttet aftale om forsikring.

Stk. 3. Ved den sikrede forstås den, som, hvis en forsikringsydelse kommer til udbetaling, har ret til ydelsen.

[...]

Serviceloven

Kapitel 22

Pasning af nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom

Serviceovens § 118

Stk. 1. En person med tilknytning til arbejdsmarkedet, der ønsker at passe nærtstående med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig, herunder uhelbredelig, lidelse i hjemmet, skal ansættes af kommunalbestyrelsen, når

1) alternativet til pasning i hjemmet er døgnophold uden for hjemmet eller plejebehovet svarer til et fuldtidsarbejde,

2) der er enighed mellem parterne om etablering af pasningsforholdet og

3) kommunalbestyrelsen vurderer, at der ikke er afgørende hensyn, der taler imod, at det er den pågældende person, der passer den nærtstående.

[...]

Kapitel 23

Pasning af døende

Serviceovens § 119

Stk. 1. Personer, som passer en nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem, er efter ansøgning berettiget til plejevederlag som nævnt i § 120. Det er en betingelse for at yde plejevederlag, at hospitalsbehandling efter en lægelig vurdering må anses for udsigtsløs, og at den syges tilstand ikke i øvrigt nødvendiggør indlæggelse eller forbliven på sygehus eller ophold i plejehjem, plejebolig el.lign. Det er endvidere en betingelse, at den syge er indforstået med etableringen af plejeforholdet.

[...]

Praksis

SKM2021. 17. ØLR

Pensionsudbetalinger fra F1-bank's Staff Retirement Plan var ikke omfattet af beskatningsreglerne i pensionsbeskatningslovens § 53, stk. 2-5, da pensionsordningen ikke kunne anses for en "pensionskasseordning" eller for en "pensionsordning oprettet i pengeinstitutter eller kreditinstitutter" som omhandlet i bestemmelsens stk. 1, nr. 3 henholdsvis nr. 7

SKM2018. 80. SR

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at forsikringsudbetalinger fra et forsikringsselskab (spørgeren) til en kreditor, der driver udlånsvirksomhed, på et lån ikke er skattepligtig for debitoren på det pågældende lån,

når forsikringsudbetalingerne sker som følge af debitorens ufrivillige arbejdsløshed. Skatterådet kunne ikke tiltræde, at en bank, der er forsikringstager i forsikringsaftalen med forsikringsselskabet, også skal anses som ejer af den pågældende forsikring. Skatterådet anså derimod debitoren på lånet, der tillige er den forsikrede i forsikringsaftalen, for ejer af den pågældende forsikring. Herefter anså Skatterådet forsikringen for en arbejdsløshedsforsikring omfattet af pensionsbeskatningslovens § 49, hvorved forsikringsudbetalingerne er indkomstskattepligtige for ejeren af forsikringen efter stk. 2, jf. § 55.

Skatterådet kunne herefter bekræfte, at reduktionen af debitorens restgæld på lånet i forbindelse med forsikringsselskabets udbetalinger til kreditoren ikke er en skattepligtig gældseftergivelse efter kursgevinstlovens § 21 for debitoren, idet debitoren ikke bliver frigjort fra sin gæld til kreditoren i større omfang end de udbetalte forsikringsydelse fra forsikringsselskabet til kreditoren.

Endvidere kunne Skatterådet bekræfte, at banken har fradrag for præmien betalt til forsikringsselskabet efter statsskattelovens § 6, litra a.

SKM2016. 580. SR

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at en erstatning/kompensation for manglende afkast på en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1 (ratepension og livrente) kunne anses som erstatning for et formuetab, og dermed skatte- og afgiftsfri for pensionskunden, jf. statsskattelovens § 5, litra b. Skatterådet bekræftede, at erstatningen skulle beskattes på samme måde og efter samme regler, som det den træder i stedet for (pensionsafkast), og var dermed skatte- eller afgiftspligtig for pensionskunden. Skatterådet kunne ikke bekræfte, at erstatningen skulle beskattes som personlig indkomst hos erstatningsmodtageren efter personskattelovens § 3, men skulle derimod beskattes og afgiftsberigtiges efter henholdsvis pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningslovens regler.

SKM2016. 256. SR

Skatterådet kunne bekræfte, at en præmiefritagelse som følge af ufrivillig arbejdsløshed, maksimalt svarende til den årlige præmie på skadesforsikringsproduktet, fx indboforsikring, ville være skattefri for spørgers privatkunder. Præmiefritagelsen kunne enten ske som tilbagebetaling af præmien eller ved fritagelse for kommende præmieindbetaling. Forsikringsordningerne (c, d og e) var enten en integreret og obligatorisk del af skadesforsikringen eller en selvstændig gruppeforsikring afholdt af enten spørger eller kunden.

Skatterådet kunne endvidere bekræfte, at skadesforsikringskunden ikke opnåede fradragsret for den del af den samlede præmie for skadesforsikringen - uanset ordningstype -, der vedrørte præmiefritagelsen ved ufrivillig arbejdsløshed.

Skatterådet kunne endelig bekræfte, at skadesforsikringskunden ikke var skattepligtig af den præmie, som spørger finansierer for kunden under ordningstypen benævnt "d".

SKM2014. 643. SR

Et forsikringsselskab ønskede at tilbyde sine kunder et nyt forsikringsprodukt, som skulle sikre, at en person fortsat kunne betale ydelsen på sine lån under ufrivillig ledighed. Skatterådet kunne bl.a. bekræfte, at der ikke var tale om en arbejdsløshedsforsikring omfattet af pensionsbeskatningslovens § 49, og at låntager ikke havde fradragsret for renteudgifter betalt via forsikringsydelserne, hvis långiver tegnede de individuelle forsikringer hos forsikringsselskabet med låntager som den forsikrede.

Videre kunne Skatterådet bl.a. bekræfte, at låntager ved oprettelse af forsikringen ikke ville blive skattepligtig af forsikringsydelse efter statsskattelovens § 4, hvis långiver tegnede de individuelle forsikringer med B Forsikring A/S med låntager som den forsikrede.

SKM2012. 123. SR

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at forsikringsproduktet "X" til brug for en skattemæssig vurdering kan opdeles i flere forsikringer, herunder arbejdsløshedsforsikring omfattet af pensionsbeskatningslovens § 49 og syge- og ulykkesforsikring omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1, nr. 5. Forsikringsproduktet skal herefter vurderes som ét produkt og skattemæssigt undergives statsskattelovens regler og praksis. Da udbetalingerne / erstatningerne fra forsikringen uanset de omhandlede forsikringsbegivenheder udgør en løbende ydelse, der træder i stedet for en lønindkomst eller indkomst erhvervet ved drift af selvstændig erhvervsvirksomhed, er udbetalingerne skattepligtige efter statsskattelovens § 4 a og c.

SKM2012. 94. SR

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at udbetalinger fra forsikringen til dækning af medlemmets betaling af omhandlede udgifter ville være skattefrie. Løbende udbetalinger fra en individuel forsikring, hvor medlemmet af fagforeningen både var forsikringstager, ejer af forsikringen og forsikret, ville være skattepligtig indkomst for medlemmet, jf. statsskatteloven § 4. Da der var tale om en løbende ydelse af enten ubestemt varighed eller tidsbegrænset til 12 måneder, kunne denne ikke karakteriseres som en forsikringsydelse eller en egentlig erstatning, som omhandlet i statsskattelovens § 5.

TfS 1992, 495 LR

Ligningsrådet blev anmodet om bindende forhåndsbesked om de skattemæssige konsekvenser af en forbrugslånsforsikring, der kommer til udbetaling ved låntagerens død som følge af ulykke eller sygdom, ved tab af erhvervsevne eller ved ufrivillig arbejdsløshed. Ligningsrådet udtalte, at forsikringen ikke kunne anses for omfattet af reglerne i PBL. Långiver (forsikringstager) ville være indkomstskattepligtig af udbetalinger fra forsikringen med fradragsret for den samtidige nedskrivning af lånekontoen.

Den juridiske vejledning 2022-1, afsnit C. A. 10.4.2.2.1 Reglerne i statsskattelovens § 4, litra c, og § 5, litra b

[...]

Beskatning af løbende, livsbetingede ydelser

Statsskattelovs-/livsindkomstprincippet indebærer, at hvor der fra en forsikrings-/pensionsordning sker løbende, livsbetingede udbetalinger, beskattes disse udbetalinger alene ud fra deres periodiske karakter (livsindkomst).

Beskatning af kapitalbeløb

Udbetales forsikringen/pensionen med et kapitalbeløb (engangsudbetaling) er indkomst efter praksis skattefri. Se SL § 5, litra b, hvorefter der til indkomsten ikke regnes "... udbetaling af livsforsikringer, brandforsikringer og deslige".

Tjener ydelsen til dækning af tab af konkrete indtægter, indgår erstatningsydelsen dog i den skattepligtige indkomst efter "substitutionsprincippet". Det vil sige, at ydelsen skal beskattes som den ydelse, den træder i stedet for, ville være blevet beskattet.

Bestemmelsen i SL § 5, litra b, om skattefrihed er også blevet antaget at omfatte tilbagekøb af forsikring med løbende, livsbetingede udbetalinger, hvorved ellers skattepligtige udbetalinger konverteres til et engangsbeløb.

Se SKM2002. 27. VLR, hvor en arbejdsgiver i strid med overenskomsten havde undladt at tegne en gruppelivsforsikring for en medarbejder. Fejlen blev konstateret ved medarbejderens død. Var forsikringen blevet betalt korrekt, ville skatteyderen have modtaget en livsvarig ægtefællepension samt et engangsbeløb. Sagen vedrørte beskatningen af erstatning, som arbejdsgiveren havde udbetalt. Landsretten fastslog, at erstatningen skattemæssigt skulle behandles på samme måde som det, den træder i stedet for (substitutionsprincippet). En del af erstatningen blev derfor anset for at dække erstatningssummen efter gruppelivsforsikringen, der var skattefri. Den resterende del blev anset for at træde i stedet for en løbende ægtefællepension, der efter PBL § 20, stk. 1, nr. 1, skulle have været medregnet i den skattepligtige indkomst. Den omstændighed, at erstatningen herfor blev udbetalt som et engangsbeløb, medførte ikke, at beskatningen blev skattefri.

Se SKM2015. 762. SR, hvor pensionsfondens regulativ gav den pensionsberettigede mulighed for at vælge at få konverteret en del af de forventede fremtidige løbende udbetalinger til et engangsbeløb, der udbetales ved den pensionsberettigedes pensionering.

Den juridiske vejledning 2022-1, afsnit C. A. 10.4.2.3.2.6 Syge- og ulykkesforsikring, der ejes af den forsikrede (PBL § 53 A, stk. 1, nr. 5)

[...]

Hvad er en syge- og ulykkesforsikring omfattet af PBL § 53 A, stk. 1, nr. 5?

En syge- og ulykkesforsikring kan tegnes mod ulykke eller sygdom, der rammer forsikringstageren selv som følge af sygdom eller ulykke.

En kombineret ulykkes- og sygeforsikring omfatter:

- Dødsfaldserstatning, der udbetales i tilfælde af den forsikredes død
- Invaliditetserstatning, der udbetales i tilfælde af den forsikredes invaliditet eller uarbejdsdygtighed
- Dagpengeerstatning, der kommer til udbetaling i tilfælde af forsikredes arbejdsudygtighed som følge af sygdom eller ulykke.

Syge- og ulykkesforsikringer kan fx være:

- Sygeforsikringer i fortsættelsessygekasser
- Fritidsulykkesforsikring
- Erhvervsudygtighedsforsikring eller lignende.

Ofte er en erhvervsudygtighedsforsikring tegnet som en ordning med løbende udbetalinger ligesom en invaliderenteforsikring. Hvis forsikringen først giver ret til løbende udbetalinger ved en nedsættelse af erhvervsevne med mindst 50 pct., kan den høre den under PBL § 2, nr. 4, litra c, med fuld fradragsret for præmieudgifterne.

[...]

Ejerforhold

Syge- og ulykkesforsikringen skal være ejet af den forsikrede.

Er forsikringen ikke ejet af forsikrede, er syge- og ulykkesforsikringen omfattet af statsskattelovens regler. Se afsnit C. A. 10.4.2.7 om den usymmetriske beskatningsregel i SL § 4, litra a, og beskatningsreglen i SL § 5, litra b.

[...]

Den juridiske vejledning 2022-1, afsnit C. A. 10.4.3.6 Forbrugslånsforsikring

[...] Beskrivelse af ordningen

Forbrugslånsforsikringen er en kombineret forsikring, der går ud på at yde långiver forsikringsdækning mod tab i låneforhold i tilfælde af låntagers

- død
- invaliditet
- hospitalsindlæggelse som følge af ulykkestilfælde eller akut opstået sygdom
- ufrivillig arbejdsløshed.

Se TfS 1992, 495. LR.

Forsikrede er en låntager, som har accepteret at tegne en forbrugslånsforsikring i forbindelse med en lånekontrakts oprettelse. Omfattet er også efter nærmere specificerede regler ægtefæller/papirløse samleverer samt private kautionister.

Forsikringen dækker fra den forsikredes fyldte 18. år til det fyldte 65. år.

Forsikringen dækker ved:

- Død som følge af ulykkestilfælde eller akut opstået sygdom
- Fuldstændig uarbejdsdygtighed, der i varighed overstiger 60 på hinanden følgende dage, som følge af ulykkestilfælde eller akut opstået sygdom
- Lægeordineret hospitalsindlæggelse af selvstændigt erhvervsdrivende i mere end 10 sammenhængende dage som følge af ulykkestilfælde eller akut opstået sygdom
- Ufrivillig dokumenteret arbejdsløshed, der vedvarer i mere end 60 på hinanden følgende dage.
- I tilfælde af forsikringsbegivenhedens indtræden, overtager forsikringen betaling af den aftalte månedlige ydelse, dog kan den månedlige ydelse ikke overstige 5.000 kr.

Forsikringen dækker de månedlige ydelser, så længe den forsikrede er uarbejdsdygtig eller arbejdsledig, og indtil den af disse situationer, der indtræder først:

- Udestående saldo på lånet er blevet betalt.
- Forsikrede atter er i arbejde.

Forsikringen dækker dog højst en sammenhængende periode på 72 måneder ved uarbejdsdygtighed og 36 måneder ved arbejdsledighed.

Ordningens skattemæssige indplacering

Forsikringen skal behandles efter reglerne i statsskatteloven. Se afsnit C. A. 10.4.2.7 om beskatning efter statsskatteloven.

Der er tale om et kombineret forsikringsprodukt, som består af en syge- og ulykkesforsikring og en arbejdsløshedsforsikring. Långiver står som forsikringstager og ejer af forsikringen, mens låntageren er den forsikrede.

Ingen af de to forsikringer er omfattet af PBL, fordi PBL § 53 A, stk. 1, nr. 5 om syge- og ulykkesforsikring forudsætter, at ejer og forsikrede er samme person, ligesom PBL § 49, stk. 1 om arbejdsløshedsforsikring sammenholdt med PBL § 54, stk. 2, forudsætter, at der er identitet mellem forsikrede og ejer.

[...]

Den skattemæssige behandling af låntager

Låntager kan ikke fratrække præmieudgiften.

Låntager skal ikke medtage "gældseftergivelsen" som forudsætningsvis sker i samme omfang, som långiver får udbetalt forsikringsydelse fra tegnede forsikringer.

For de renter, der tilskrives kontoen, gælder, at de tilskrevne forfaldne renter, som låntageren har fratrækket, skal korrigeres med rentedelen af den forsikringsmæssigt overtagne betaling af den aftalte månedlige ydelse. Korrektionen skal ske i det år, forsikringsselskabets betaling finder sted.

Grunden til, at rentefradraget skal korrigeres, er, at renter som hovedregel kan fratrækkes, når de forfalder, hvad enten de faktisk betales eller blot tilskrives kontoen. For at opnå fradrag for renter, skal der ligge en retligt bindende forpligtelse, både til at betale gælden og til at forrente den.

For de låntagere, der har tegnet en forbrugslånsforsikring, bliver betalingsforpligtelsen imidlertid ikke aktuel, når forsikringsbegivenheden indtræder.

Den manglende betalingsforpligtelse var formuleret som en gældseftergivelse. En gældseftergivelse beror normalt på en efterfølgende selvstændig vurdering af muligheden for overhovedet at få betaling.

Det er imidlertid en klar forudsætning for den låntager, der tegner en forbrugslånsforsikring, at betalingsforpligtelsen, uafhængigt af låntagerens økonomiske forhold i øvrigt, ikke er aktuel ved forsikringsbegivenhedens indtræden. Der er derfor ikke tale om gældseftergivelse i skattemæssig forstand.

Den juridiske vejledning, 2022-1, afsnit C. C. 2.1.6 Erstatnings- og forsikringssummer

[...] Regler

Der er ikke skatteretlige regler, der helt generelt regulerer beskatning af erstatninger, compensationer og forsikringsudbetalinger.

Beskatningen følger derfor som udgangspunkt de principper, der kan udledes af SL § 4 og § 5 og samspillet mellem disse to bestemmelser. Det kan også få betydning, om der er tale om erstatning for en udgift, der er fradragsberettiget. Se fx SL § 6, stk. 1, litra a.

Disse regler gælder dog kun, hvis der ikke andre steder i skattelovgivningen eller anden lovgivning er taget stilling til beskatningen af erstatningen. Se fx om kapitalgevinstbeskatning nedenfor under engangsydelse.

Det har betydning for beskatningen af en erstatning, om erstatningen bliver udbetalt som

- en løbende ydelse
- et engangsbeløb

Erstatning som løbende ydelse

Hvis erstatningen bliver udbetalt som en løbende ydelse, er det et løbende afkast, der har karakter af indkomsterhvervelse. Beskatningen er derfor skattepligtig efter SL § 4.

Erstatning som engangsydelse

Hvis erstatningen udbetales som et engangsbeløb, skal erstatningen beskattes, hvis den er kompensation for et tab af det løbende afkast/indkomsterhvervelse (vedrører indkomstsfæren). Det gælder også, hvis erstatningen erstatter en skattepligtig kapitalgevinst.

Erstatningen beskattes i så fald som det, den træder i stedet for.

Hvis erstatningen er kompensation for helt eller delvist tab af selve indkomstgrundlaget (indkomstkilden), er den skattefri efter SL § 5. [...]

Spørgsmål 2

Lovgrundlag

Statsskattelovens § 6

Ved beregningen af den skattepligtige indkomst bliver at fradrage:

- a) driftsomkostninger, dvs. de udgifter, som i årets løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten, herunder ordinære afskrivninger;
- b) fra embedsindtægter de udgifter til kontorhold mv., som embedets besiddelse har medført;
- c) pensioner og andre byrder, der påhviler et embede;
- d) - - -
- e) renter samt hvad der er anvendt til blot vedligeholdelse eller forsikring af de af den skattepligtiges ejendele, hvis udbytte beregnes som indkomst. Derimod kan ikke fradrages, hvad der af den skattepligtige er anvendt til afdrag på hans gæld, hvilket også gælder om fideikommisbesidderes afdrag på fideikommissets gæld

Lovforslag nr. 150, 23. november 1921 (statsskatteloven)

Til § 6.

I Loven af 8. Juni 1912 har man strengt gennemført det Standpunkt, at ingen Del af de Beløb, der af den skattepligtige anvendes med Henblik paa egen eller Families fremtidige Forsørgelse, kan fradrages i den skattepligtige Indkomst.

Af Hensyn til det ønskelige i at lette Adgangen til gennem Forsikring at betrygge Fremtiden, har man imidlertid anset det for rimeligt, om der, i Lighed med hvad Tilfældet er i flere udenlandske Lovgivninger, gives Adgang til i et vist Omfang at fradrage de aarlige Forsikringspræmier som en Slags Driftsudgifter ved Opgørelsen af den skattepligtige Indkomst.

Spørgsmål 3

Lovgrundlag

Personskattelovens § 13, stk. 1

Stk. 1. Hvis den skattepligtige indkomst udviser underskud, beregnes skatteværdien af underskuddet med beskatningsprocenten for sundhedsbidrag, jf. § 8, og beskatningsprocenterne for kommunal indkomstskat og kirkeskat henholdsvis med beskatningsprocenten efter § 8 c. Skatteværdien af underskuddet modregnes i den nævnte rækkefølge i skatterne efter §§ 6, 7 og 7 a og § 8 a, stk. 2. Et herefter resterende

underskud fremføres til fradrag i den skattepligtige indkomst for de følgende indkomstår. Fradraget for underskud i skattepligtig indkomst kan kun fremføres til et senere indkomstår, hvis det ikke kan rummes i skattepligtig indkomst eller modregnes med skatteværdien i skat efter §§ 6, 7 og 7 a og § 8 a, stk. 2, for et tidligere indkomstår.

Personskattelovens § 13 A, stk. 1

Opnår en person i et indkomstår en tvangsakkord i en rekonstruktion eller en gældssanering, nedsættes uudnyttede, fradragsberettigede underskud og dernæst uudnyttede, fradragsberettigede tab, der kan fremføres efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 13 A, stk. 2 og 3, kursgevinstlovens § 32, stk. 3, og ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 3, fra det pågældende og tidligere indkomstår med det beløb, hvormed gælden er nedsat. Nedsættelsesbeløbet formindskes med den del af skyldnerens indkomst, der hidrører fra hans frigørelse for gældsforpligtelser. Nedsættelsen af underskud sker med virkning for det indkomstår, hvori rekonstruktionsforslaget med tvangsakkorden stadfæstes eller kendelse om gældssanering afsiges, og for senere indkomstår.

Skatteforvaltningslovens § 21, stk. 1

Stk. 1. Enhver kan hos told- og skatteforvaltningen få et bindende svar på spørgsmål om den skattemæssige virkning for spørgeren af en disposition, når told- og skatteforvaltningen i øvrigt har kompetence til at afgøre spørgsmålet, jf. dog stk. 3. Det kan være om en disposition, som spørgeren har foretaget eller påtænker at foretage.

Skatteforvaltningslovens § 24

Stk. 1. En anmodning om et bindende svar skal være skriftlig og indeholde alle de oplysninger af betydning for svaret, som står til rådighed for spørgeren. Skønner told- og skatteforvaltningen respektive Skatterådet, at spørgsmålet ikke er tilstrækkeligt oplyst, kan spørgeren anmodes om yderligere oplysninger eller dokumentation. Efterkommes anmodningen ikke inden for en rimelig frist, kan spørgsmålet afvises eller svaret begrænses til de forhold, der skønnes tilstrækkeligt oplyst.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen respektive Skatterådet kan i øvrigt i særlige tilfælde afvise at give et bindende svar, hvis spørgsmålet er af en sådan karakter, at det ikke kan besvares med fornøden sikkerhed eller andre hensyn taler afgørende imod en besvarelse.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 1 eller 2 kan ikke påklages administrativt.

Forarbejder

Lovforslag L 110, FT 2004/05 (bemærkninger til skatteforvaltningslovens § 24)

Efter stk. 2 kan Told- og skatteforvaltningen, respektive Skatterådet, i særlige tilfælde afvise at give et bindende svar. Ved administrationen af reglerne om bindende svar må det indgå, at der er spørgsmål, der ikke egner sig for den forenkede og borgerstyrede sagsbehandling, der ligger i ordningen med bindende svar. Det vil derfor ske, at en anmodning om bindende svar må afvises med henvisning til, at det pågældende spørgsmål har en sådan karakter, at det enten ikke kan besvares med den hast, som spørgeren ønsker, eller at det ikke kan besvares løsrevet fra andre skattemæssige forhold vedrørende den pågældende. Afvisning kan også komme på tale, eksempelvis hvis der pågår en kontrol eller revision af en skattepligtig, der omfatter den eller de dispositioner, der er stillet spørgsmål om. Der kan også være tale om, at anmodningen om et bindende svar har en sådan karakter, at Told- og skatteforvaltningen, respektive Skatterådet, finder, at der bør foretages kontrol i virksomheden af dispositionen, f.eks. fordi

virksomheden aldrig har været registreret i forhold til aktiviteten. Afvisningsmuligheden er i øvrigt tænkt anvendt på spørgsmålet om en påtænkt disposition, hvis spørgsmålet er af mere teoretisk karakter.

Praksis

SKM2011. 641. LSR

Landsskatteretten afviste at besvare et spørgsmål med den begrundelse, at det stillede spørgsmål var af en sådan karakter, at en besvarelse heraf ikke ville indebære en skattemæssig stillingtagen til en konkret påtænkt disposition. Spørgsmålet var tværtimod formuleret på en sådan måde, at det alene kunne besvares med en egentlig teoretisk redegørelse af responsumlignende karakter. Der blev i sagen bl.a. lagt vægt på formuleringen "efter hvilke principper", ligesom beskrivelsen af dispositionen hverken var præcis eller fyldestgørende. Der var således alene fastsat et omtrentligt tidspunkt for dispositionen, og der var for Skatterådet ikke fremlagt kontraktsudkast e.l.

SKM2016. 322. SR

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at et "profit sharing lån" mellem arbejdsgiveren og medarbejderen skattemæssigt skulle klassificeres som en fordring henholdsvis gældspost omfattet af kursgevinstloven. Spørgsmålet om hvorledes lånet i stedet skulle kvalificeres, såfremt Skatterådet ikke var enig med repræsentanten, blev afvist.

Den juridiske vejledning 2022-1, afsnit C. A. 1.2.3.1 Generelt om underskud

[...]

PSL § 13, stk. 1-4, handler om reglerne om underskud i skattepligtig indkomst og personlig indkomst for henholdsvis enlige og gifte skattepligtige.

Reglerne anvendes i en situation, hvor en skattepligtig har en negativ samlet indkomst, når vedkommende opgør den skattepligtige indkomst. Dette underskud kan under visse betingelser fradrages i den skattepligtiges positive indkomster i et efterfølgende indkomstår.

Hvis den skattepligtige er gift, kan underskuddet under visse betingelser overføres til modregning i ægtefællens positive indkomster.

For alle typer af underskud gælder, at underskud kun kan fremføres til modregning i et senere indkomstår, hvis - og i det omfang - det ikke har været muligt at modregne underskuddet i et tidligere indkomstår.

Underskud, der er opstået før et indkomstår, hvori den skattepligtige indgår ægteskab, kan fremføres til modregning hos ægtefællen, forudsat at ægtefællerne er samlevende ved udgangen af det indkomstår, hvor modregningen foretages.

Reglerne om underskudsoverførsel og -fremførsel er reguleret PSL § 13 a og VSL § 13. Underskud, der er opstået i 2002 eller senere indkomstår, kan fremføres tidsubegrænset.

Ved opgørelse af underskud efter PSL § 13, skelnes der mellem underskud ved opgørelsen af den personlige indkomst og underskud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Spørgsmål 4

Lovgrundlag

Se spørgsmål 1

SKM2017. 516. SR

Skatterådet kunne bekræfte, at det ville være personlig indkomst for kunderne i Spørger at modtage en rabat på baggrund af kundens låneengagement med NN. Skatterådet kunne desuden bekræfte, at de kunder, der havde et låneengagement med Spørger, kunne modtage en rabat, som en nedsættelse af en fradragsberettiget udgift. Skatterådet kunne også bekræfte, at Spørger havde fradrag for den ydet rabat, både hvor kunden havde lån hos NN og hos Spørger. Afslutningsvist kunne Skatterådet bekræfte, at kunderne ville retserhverve rabatten på udbetalingstidspunktet, og at Spørgers fradragstidspunkt tilmed var på udbetalingstidspunktet.

SKM2010. 348. SR

Skatterådet udtalte bl.a., at udbetaling af provision i form af kontanter for egne køb i et shopping system ikke er skattepligtigt for modtageren, idet provisionen betragtes som en rabat for købet.

Skatterådet udtalte endvidere, at udbetalinger af provisioner i form af kontanter eller gavekort for andres køb efter konceptet "multi level marketing strategi" er skattepligtige for modtageren, idet disse betragtes som aflønning for hvervning af øvrige kunder.

SKM2010. 25. SR

Medlemmer af en forening kunne vælge at få tilbagebetalt deres indskud som en skattefri kontantudbetaling eller få et større beløb via rabat på fremtidige køb. Af afgørelsen fremgår, at ved rabat forstås en prisreduktion, hvis størrelse er endelig fastsat og køberen bekendt ved hver enkelt køb. Udbetaling ud over indskuddet, i form af rabat på fremtidige køb, blev anset for skattefri. Der blev med henvisning til SKM2007. 377. SR lagt vægt på, at der var tale om rabat på fremtidige køb, at rabatten var kendt på forhånd, og at alle andelshavere kunne vælge at få rabatten i stedet for en kontant udbetaling.

Udbetalingen, der blev udbetalt som en fremtidig rabat, var derfor skattefri.

Den juridiske vejledning 2022-1, afsnit C. C. 2.1.2.1 Indtægter, SL § 4

[...]

Indtægter generelt

SL § 4 opstiller den almindelige hovedregel for beregningen af bruttoindkomsten. Alle indtægter, både engangsindtægter og tilbagevendende indtægter, regnes med ved indkomstopgørelsen uden hensyn til den nærmere karakter af den virksomhed eller de omstændigheder, der har ført til erhvervelsen. Se SL § 4.

Det er altså principielt uden betydning, om indtægten er resultat af positive indkomstbestræbelser, fx virksomhed som lønmodtager eller selvstændigt erhvervsdrivende eller en uventet erhvervelse, fx en gevinst eller en gave.

Indtægt ved ikke erhvervsmæssig virksomhed, som hobbyvirksomhed og honorarindkomst er også omfattet af bestemmelsen i SL § 4. Se afsnit C. C. 1.1.2 om beskattningen af hobbyvirksomhed og afsnit C. C. 1.2.3 om honorarmodtagere, der hverken er selvstændigt erhvervsdrivende eller i tjenesteforhold.

Erstatninger for tab af indtægter, der er skattepligtige efter SL § 4, beskattes også efter bestemmelsen. Se afsnit C. C. 2.1.6 om erstatninger. [...]

Spørgsmål 5

Lovgrundlag

Kursgevinstloven § 20

Gevinst og tab på gæld skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter §§ 21-23.

Kursgevinstlovens § 21, stk. 1

Stk. 1. Gevinst ved eftergivelse, forældelse, konfusion eller præklusion af gæld medregnes i det omfang, gælden nedskrives til et lavere beløb end fordringens værdi for kreditor på tidspunktet for gældseftergivelsen m.v., jf. tillige § 24 om gevinst som følge af gældseftergivelse ved akkord m.v.

Praksis

Se spørgsmål 1

Den juridiske vejledning 2022-1, afsnit C. A. 10.4.3.11 Kontokundeforsikring

[...]

Den skattemæssige behandling af forsikringssummen

Udbetalte forsikringssummer er indkomstskattepligtige for stormagasinet efter SL § 4. Stormagasinet kan til gengæld for beskatning af forsikringssummen nedskrive tilgodehavendet hos kunden.

Når stormagasinet nedskriver gæld i samme omfang, som det får udbetalt forsikringssummer fra de tegnede forsikringer, berøres kontokundens skattepligtige indkomst ikke heraf.

[...]

Spørgsmål 6

Lovgrundlag

Statsskattelovens § 4, litra e

Som skattepligtig Indkomst betragtes med de i det følgende fastsatte Undtagelser og Begrænsninger den skattepligtiges samlede Aarsindtægter, hvad enten de hidrører her fra Landet eller ikke, bestaaende i Penge eller Formuegoder af Pengeværdi, saaledes f. Eks. :

af Rente [...] af udestaaende Fordringer og af Kapitaler, udlaante her i Landet eller i Udlandet, med eller uden Pant, mod eller uden Forskrivning.

Spørgsmål 7

Lovgrundlag

Se spørgsmål 2

Praksis

Se spørgsmål 1

Spørgsmål 8

Lovgrundlag

Kursgevinstlovens § 2

Selskaber, fonde og foreninger m.v., der er skattepligtige efter selskabsskatteloven eller fondsbeskatningsloven, skal ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregne gevinst og tab på fordringer og gæld, som omfattes af § 1, efter de regler, der er angivet i dette kapitel og § 29 samt i kapitel 4, 4 a, 5 og 7.

Kursgevinstlovens § 3

Gevinst og tab på fordringer medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog §§ 4, 5 og 24 A.

Kursgevinstlovens § 4, stk. 1

Tab på fordringer på koncernforbundne selskaber kan ikke fradrages. Dette gælder tillige tab på fordringer på sambeskattede selskaber og selskaber, der vil kunne sambeskattes, jf. selskabsskattelovens §§ 31 og 31 A. Det ikke-fradragsberettigede tab opgøres på grundlag af valutakurserne på tidspunktet for fordringens erhvervelse uden hensyn til ændringer i valutakurserne.

Kursgevinstlovens § 5

Tab på en fordring kan ikke fradrages, såfremt renteindtægter af fordringen eller gevinster på fordringen omfattes af denne lov som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Kursgevinstlovens § 25, stk. 7.

Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed, Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark og aktieselskaber, der er omfattet af lov om et skibsfinansieringsinstitut, skal ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage beløb, der ved indkomstårets udløb er nedskrevet på udlån og hensat til tab på garantier m.v. efter de for instituttet gældende regnskabsretlige regler. For herværende filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende i et land inden for EU/EØS, skal beløbet dog opgøres efter de regnskabsretlige regler, der gælder for tilsvarende kreditinstitutter undergivet Finanstilsynets tilsyn. Nedskrivninger og hensatte beløb kan dog kun fradrages, i det omfang de vedrører tab, der er fradragsberettiget efter skattelovgivningens almindelige regler. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst skal medregnes de fradragsberettigede nedskrivninger og hensatte beløb, jf. 1. pkt., for det forudgående indkomstår.

Praksis

Den juridiske vejledning 2022-1, afsnit C. B. 1.3.3 Gevinst og tab på fordringer - KGL §§ 3, 4, 5 og 24 A

Hovedregel

Selskaber skal medregne gevinst og tab på fordringer ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Se KGL § 3.

Undtagelser fra hovedreglen

Der er undtagelser fra hovedreglen om selskabers beskatning af gevinst og tab på fordringer. Der er ikke fradrag for tab på fordringer

- mellem koncernforbundne selskaber. Se KGL § 4 og afsnit C. B. 1.3.3.3.1. Der er undtagelser fra denne regel, se afsnit C. B. 1.3.3.3.2.

- hvis den modsvarende renteindtægt eller kursgevinst på fordringerne ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter en DBO. Se KGL § 5 og afsnit C. B. 1.3.3.4.
- når fordringen vedrører ikke indbetalt selskabskapital. Se KGL § 24 A og afsnit C. B. 1.6.

Kursgevinstlovens § 2

Selskaber, fonde og foreninger m.v., der er skattepligtige efter selskabsskatteloven eller fondsbeskatningsloven, skal ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregne gevinst og tab på fordringer og gæld, som omfattes af § 1, efter de regler, der er angivet i dette kapitel og § 29 samt i kapitel 4, 4 a, 5 og 7.

Kursgevinstlovens § 3

Gevinst og tab på fordringer medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog §§ 4, 5 og 24 A.

Kursgevinstlovens § 4, stk. 1

Tab på fordringer på koncernforbundne selskaber kan ikke fradrages. Dette gælder tillige tab på fordringer på sambeskattede selskaber og selskaber, der vil kunne sambeskattes, jf. selskabsskattelovens §§ 31 og 31 A. Det ikke-fradragsberettigede tab opgøres på grundlag af valutakurserne på tidspunktet for fordringens erhvervelse uden hensyn til ændringer i valutakurserne.

Kursgevinstlovens § 5

Tab på en fordring kan ikke fradrages, såfremt renteindtægter af fordringen eller gevinster på fordringen omfattes af denne lov som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Kursgevinstlovens § 25, stk. 7.

Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed, Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark og aktieselskaber, der er omfattet af lov om et skibsfinansieringsinstitut, skal ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage beløb, der ved indkomstårets udløb er nedskrevet på udlån og hensat til tab på garantier m.v. efter de for instituttet gældende regnskabsretlige regler. For herværende filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende i et land inden for EU/EØS, skal beløbet dog opgøres efter de regnskabsretlige regler, der gælder for tilsvarende kreditinstitutter undergivet Finanstilsynets tilsyn. Nedskrivninger og hensatte beløb kan dog kun fradrages, i det omfang de vedrører tab, der er fradragsberettiget efter skattelovgivningens almindelige regler. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst skal medregnes de fradragsberettigede nedskrivninger og hensatte beløb, jf. 1. pkt., for det forudgående indkomstår.

Praksis

Den juridiske vejledning 2021-2, afsnit C. B. 1.3.3 Gevinst og tab på fordringer - KGL §§ 3, 4, 5 og 24 A

Hovedregel

Selskaber skal medregne gevinst og tab på fordringer ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Se KGL § 3.

Undtagelser fra hovedreglen

Der er undtagelser fra hovedreglen om selskabers beskatning af gevinst og tab på fordringer. Der er ikke fradrag for tab på fordringer

- mellem koncernforbundne selskaber. Se KGL § 4 og afsnit C. B. 1.3.3.3.1. Der er undtagelser fra denne regel, se afsnit C. B. 1.3.3.3.2.
- hvis den modsvarende renteindtægt eller kursgevinst på fordringerne ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter en DBO. Se KGL § 5 og afsnit C. B. 1.3.3.4.
- når fordringen vedrører ikke indbetalt selskabskapital. Se KGL § 24 A og afsnit C. B. 1.6.

Den juridiske vejledning 2022-1, afsnit C. B. 1.7.13 Fradrag for regnskabsmæssige nedskrivninger på udlån og hensættelser til tab på garantier mv. for pengeinstitutter og realkreditinstitutter mv.

[...]

Beløb, der ved indkomstårets udløb er nedskrevet på udlån og hensat til tab på garantier mv. efter de gældende regnskabsretlige regler, skal fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Danske filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende inden for EU/EØS, skal anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser. Beløbet skal opgøres efter de regnskabsretlige regler, der gælder for tilsvarende kreditinstitutter undergivet Finanstilsynets tilsyn.

Nedskrivninger og hensatte beløb kan kun fradrages, i det omfang de vedrører tab, der er fradragsberettiget efter skattelovgivningens almindelige regler.

Ved opgørelse af den skattepligtige indkomst medregnes de fradragsberettigede nedskrivninger og hensatte beløb for det forudgående indkomstår.

Reglen gælder for

- pengeinstitutter, herunder filialer af udenlandske kreditinstitutter
- realkreditinstitutter, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed
- Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark, og
- aktieselskaber, der er omfattet af lov om et skibsfinansieringsinstitut.

Se KGL § 25, stk. 7.